

Betræktning.

Johannes 13, 34 og 35: Et nyt Bud giver jeg eder, at I skulle elske hinanden, at, som jeg har elsket eder, skulle ogsaa I elske hinanden. Derpaa skulle alle hende, at I er mine Disciple, om I har indvortes Kjærlighed.

Zaakobus taler den Herre Jesus Kristus, Et nyt Bud giver han. Det er det Bud som indbefatter i sig som i en Sam den hele Lov. Kjærligheden er Lovens Fulde. Men Budets Endemaal er Kjærlighed af et rent Hjerte og en god Samvittighed og af en uskyldig Tro. Kjærlighed er det vi af Naturen mangler. Thi med Synden som netop Had, Brede, Trætte, Ukjærlighed. Gud skabte Mennesket til Glæde. Det skulde glæde sig i ham og i Alt, han havde skabt. Der var ikke nogen Mislyd heller ikke nogen Disharmoni i Skabningen, som den i det endelige udgik af Skaberens Haand.

Men ikke før kaldt Mennesket ved at lomme til Slangen's forførende Ord, før alt var med et forandret. Nu var Kjærligheden forvunden. Da Gud ledte Eva til Adam og han saa hende i den rene Kjærligheds Lyd led det: „Den Hoi kaldes Randside; thi af Randsiden er denne tagen“. Men efter at de har været Gud usyndige, lyder det kaldt, stigt: „Randsiden, som du gav mig, forførte mig“. Nu var der ikke mere nogen sand Kjærlighed. Hvis Synden allerede lige efter dens første Indgang i Verden havde jaadan Magt, er det da at undres over, at den har saael jaadan Magt over Hjertene, som den nu har?

Den Herre Kristus kom til Verden for at gjenløse Menneskene fra Synd, Død og Dævelens Magt. Drebet dertil af sin uendelige Kjærlighed til os arme fortabte Mennesker, tog han paa sig vor Skikkelse, for at han kunde lide og dø i vort Sted. Den Kjærlighed, som er Lovens Fulde, tilvelebragte han. Han opfyldte Lovens i vort Sted. Med sin evige Kjærlighed lovede han for vor Ukjærlighed. Da han udraabte paa storlet: „Det er fuldbragt.“ var alt fuldbragt for vor Forløsning.

Det er umulig for os Mennesker

at elske Gud og Medmenneskene, som vi skulde. Af os selv er vi kolde og fulde af Brede og Had. Selv de, som naar os nærmest, kan vi ikke elske ret.

Men i Kristus kan vi elske Gud og vor Næste. Som det lader ved Apostelen, Glæder eder i Herren altid, atter siger jeg eder, glæder eder, saa er det muligt at elske; thi uden Kjærlighed er det umulig at være ifandhed glad. Naar derfor Jesus siger, et nyt Bud giver jeg eder, saa er det umulig at folde det Kraa ved Troen paa ham. Den, som tror paa Kristus, elsker Gud og Medmenneskene. Kristi Kjærlighed tvinger ham i alt han gjør, Taler og Taler. Han er i Sandhed en ny Skabning.

Den Kristne leder derfor med Salmedigteren:

Vær mig et Elfe, Herre,
Vær mig et Elfe dig!
Mit Hjerte det vil være
Stum dit evindelig!
Stum dig saa vil jeg følge
Alt over Dødens Vej,
O, drag og hold du mig!

D. J. D.

Bliv din Næste.

I 1839 kom en ung østerrigsk Officer til det berømte Badsted Schwalbach for at søge Lægebehandling med sine gamle Nidetter. Men Husseieren ønskede ikke gjerne at optage ham; thi han saa ud som et Lig, og ingen Bæret vilde gjerne have en Døende i Kvartier, da det let fører Tab med sig og berøver en Gæster. Da den Sog blev løftet ud af Bognen, erklærede Bæret i „Det blå Sam“, for hvilket Hotel Husseieren holdt, at han beflagede, at han intet Beretle havde ledigt. Randsiden bad, vilde frem sin fulde Pung, vilde betale dobbelt — men alt forgæves.

Da traadte en Beboer af samme Hotel hen til Bognen og sagde til Bæret:

„Den Mand er en nær Slægtning af mig og skal blive her; jeg deler mit Beretle med ham; han sover i min Seng og jeg ligger paa Sofoen.“

Dertil turde Bæret ingen Indvendinger gjøre, og halot bevilket bragtes den Sog ind i Sengen. Da han doagner hværgen han sin Vejgæster:

„De sagde jo, at De var en nær Slægtning af mig, hvad hedder De da?“

„Gjort intet til Sagen.“ indvænde „Samaritanen“; „jeg kender den Herre Jesus og han har lært mig, hvem der er min Næste, og min Næste er min Broder. Døad angaar det Dem, hvad jeg hedder? Jeg hværgen ikke efter hvad De hedder, men hvor jeg kan hjælpe.“

Den Sog stammer ind og luffer sine Fine saa hurtigt, at kun en eneste Taare endnu saar Tid til at slippe frem.

De første Maas af Schwalbachs berømte Vand maas det Sog drille i Sengen, de første Bud maas han tage i Beretle. Samaritanen er hans Bademeister og Opposier og paager over ham og har modtaget mange Daandpenger; thi Officieren heders for hvert Dag, og i Glasfene og Røden gjød hans Opposier for egne Vejeforretter; thi han forskæmte ham Jesus Kristus, Sunderses Arveler.

Da fire Uger var gaaet var han helbredet, helbredet haade paa Sjæl og Vegeme af Vejeforretens Ord i Røden. „Den Mand er min nær Slægtning.“ var bleven til fuld Sandhed; thi han var nu hans Broder i Kristus.

Men hvad sagde den store Samaritan Jesus Kristus?

„Gad du hen og gjør ligeaa.“

Santrosens Vidnesbyrd mod sig selv.

„Hvad mener du, min Ven? Givder vel et bedre Bevis mod et Menneske end det, at han maas anlæge sig selv og saaledes selv bringer sin Uret for Dagen? Saaledes forholdet det sig netop med den Santros. Han dømmet sig bestandig selv, uden at han ved det eller tænker derpaa. Hør engang en Fortælling og sig saa om jeg ikke har Ret. En rig Mand sidder i sit Sommerhjem. Han raader over alle Vinets Beskæftigbeder. Høert af hans Vin bliver

opfyldt. Han er sund og frisk. Den sidste Vid Mand smager ham bedre end den første. Han har netop stoppet sin Fide og drifter med Velbehog sin Morgensoffe. Soudsynligvis be-regner han med det samme doormange Tusinder hans nærte store Foretagende skal faste af sig. Da banker det paa Døren. „Kom ind!“ En farvelig Mand træder ind. Han bærer en tung Palle under Armen. „Hvad vil De?“ raabte den Rige borsik og ærgert. „Jeg har Guds Ord tilfaldt, min Herre. Velbehogen, der har været den eneste Trøst for saamange Tusinder.“ „Dumheder!“ raaber den Rige. „Hvad skal jeg med Trøst? Jeg behøver ingen Trøst. Forlad mig og lad Deres dumme Løseri ud til andre, hvem De vil. Jeg har mine fem Sandter. Døad de sig, det holder jeg mig til. Det Ord „Tro“ frades ikke i min Ordbog.“ „Bisfellig, min Herre?“ sagde Holportøren. „Tror De jeg hværgen?“ hværede hin. „Jeg er en, som tror paa de fem Sandter.“ „Althaa dog alligevel en „Troende“, min Herre?“ „Nu“, hværede den Santros. „naar man ikke længere skulde tro sine fem Sandter, hvorledes skulde det da gaa? De vil dog vel ikke gjøre Menneskene til Døadestueler?“ „Nei, det vil jeg vist ikke.“ hværede den anden. Thi jeg tror jo, tror ogsaa paa de fem Sandter. Men for Dem bliver ganske sikkert Resultatet, at De kommer i Modsigelse med Dem selv. Thi for Dem eksisterer jo ikke Ordet Tro. Hvorledes kan De nu ogsaa tro blot paa Deres fem Sandter? Eller hvem berger Dem for, at ikke Deres Fine og Dren bedrager Dem? Døadeste har ikke Dret bedrager? Naar imidlertid en Sands kan lede vild, hvorfor ikke ligeaa vel alle frem? Har ikke Richte, den store Philosoph, postaaet, at den hele Verden udenfor os, selv vort eget Vegeme, er blot en Drøm? Sagen er althaa ikke ganske ligetil, naar man tænker nærmere efter. De maas jo selv indrømme, at De alligevel finder Ordet „Tro“ i Deres Ordbog, om De end ikke vil vide deraf?“ — „Om — Om — det maas jeg vistnok indrømme.“ sagde Døadestelen langtruffent. „Men der

med stander jeg ogsaa. Mine fem Sandier maa jeg tro, ellers maatte jeg blive fortaet, det er sikkert nok". „Uden denne Tro kan Verden vist ikke bestaa". „Men naar nu Deres fem Sandier ikke længer strækker til, hvad vil De saa gøre?" vedblev Kolportøren. „Da? — da bryr jeg mig ikke om noget mere. Hvad der gaar ud over mine fem Sandier — det ønsker jeg ikke". „Virkelig? Slet ikke?" spurgte Bogsalgeren. „Jeg tillader mig dog at drage det i Tvivl. De mener da vel ikke, at jeg lyver". vedblev den Rige. „Det er mit fulde Ånsø". „Kan saa være", sagde han, „men alligevel tror jeg det modsatte. Maaſte jeg tør være saa dristig at spørge, hvad den Bog indeholder. De har der liggende for Dem?" — „Det kan rigtig nok være Dem ligegyldig", svarede den Rige. „Amid- lertid, vil De endelig vide det, saa er det min Indlingslektur. Fredrik den Stores Levnet. Den Bog skulde De engang læse." vedblev han ivrig. „Maaſke kom De da paa andre Tan- ker. Han og Voltaire — det var Mænd med Dannelsen, der grundigen hadede det hele Pietistkrum". „Jeg ved", svarede den anden, „at man paastaar dette. Men jeg tøver alligevel at have mine sterke Tvivl herom. Overhovedet forundrer det mig, at en saa dannet og tankfuld Mand som De, kan tro paa jaadanne Taabeligheder, som at der nogen- sinde har levet en Fredrik den Store og en Voltaire". „Slet levende raabte den Rige: „De er forrædt? Vil De da strænge en Streg over hele den preussiske Historie og ligeledes over den franske? De maa vide", tilfø- ede han med Selvstælfø, „at jeg er en født Preuser". „Det glæder mig", sagde Kolportøren og buffede. „Amid lertid, ogsaa dette tillader jeg mig at betvivle." Den anden reiste sig fornærmet og sagde: „Dette gaar for vidt! Forlad mig! Gaa Deres Vej!" „Jeg beder om Tilgiv- velse", svarede Kolportøren, „men hvormed vil De da bevise alt det. De nutilig har sagt? De vil kanske vise mig Deres Daabsattest? — den kan være fejlagtig. Indførelsen i Bøgerne kan muligens være falsk; Deres Hader er heller ikke længere i Live. Og De vil jo intet antage paa Tro og Love. De er jo en, som kun tror paa Deres fem Sandier. Har De da selv seet, hvorledes og af hvem De er født, har De med egne Øine seet Fredrik og Voltaire, hørt dem med egne Øren, talt paa dem med Deres egne Hænder? Og alligevel holder De alt det for sandt, som De læser, alt hvad De dagligen finder berettet i Aviser og Tidsskrifter? Er det Consequente?" „Men hvor vil De

dog hen?" raabte den Rige. „Den hele Fortid skulde da paa den Maade ikke være til for mig?" „Den er det heller ikke", svarede Kolportøren, „naar man haar paa Deres Stand- punkt og ikke vil være andet en En, som kun tror paa sine fem Sandier. Hertil kommer at efter Deres Grund- sætninger kan intet Egteskab, ingen Familie, intet Venſkab, ingen Hand- del og Bandel bestaa i Verden. Det væsentligste beror her paa Tro og Love. Derſom man ikke mere vilde tro hinanden! Løst dog efter, hvor det vilde føre hen!"

„Ved alt dette søffede jeg kun at overbevise Dem om, at De ikke tror blot paa de fem Sandier, men at De ogsaa idelig maa tro det, som De ikke kan række med Deres Sandier, saa- fremt ikke De og den hele Verden skal gaa tilgrunde. Hvorfor er De da saa vred paa de „Troende", da De dog selv ikke kan andet end hver Dag og Time „tro?" „Ja, det er noget andet", sagde den Rige lang- traakt og temmelig forlegen. „I mine Tilfælde er der jo Tale, ikke om Deres Religion, men om ganske naturlige Ting." „Det indrømmer jeg villigen", sagde Kolportøren. „Men hvorfor tror De paa det dag- lige, naturlige Livs Enemærker, men- dens De paa det religiøse med en Gang ikke vil vide noget af Tro? For der ikke i ethvert Menneske ligesaavel en Drift mod det Evige og Gudsdom- melige, som en Drift til at spise og drikke? Saa vist som Driften er der, maa ogsaa Gjenstanden være der, mod hvilken Driften leder." „Det kan ikke nægtes", svarede den anden. „Hvert Menneske har en Drift hen- imod noget Gudsdommeligt, noget Høiere. Men ingen ved, hvad det Høiere er. Man bruger vistnok Navnet „Gud". Hvad det er, ved man derimod ikke. Enhver tænker herom, hvad han finder for godt. Thi hvad Bibelen siger derom er kun Fabler". „Nu — jeg ønsker blot, at De for det første vil tro det Vidnes- byrd, som Deres Samvittighed og Skabningens underfulde Indretning afsløgger om dens Lovgivere og Kunstner", sagde Kolportøren. „Men hvorfor skulde nu egentlig Fortæl- lingerne i Bibelen være Fabler? Naar De tror Fredrik den Stores Levnetsbeskriver, tror Beretninger fra en Medarbejder i en Avis o. s. fr. — hvorfor da ikke tillige i. Eks. tro Beretningen fra en Nathans, Jo- hannes, Lucas?" „Det er let at for- staa", svarede den anden. „Jeg tror i det høieste troværdige Pien- og Trensvidner; men alle de Skrifter, som De nævner, er derimod fuldstæn- dig uagte. Derſom Nathans, Jo- hannes, Lucas selv havde skrevet

noget, da var det en anden Sag. Thi de vare ialfald Kristi Disciple. Men Strauss og Bauer har bevist, at Evangelierne ikke stammer fra dem. De ere først længe efter Apostlernes Tid forfattede af Vedrøgere, og disse have opfundet lutter Myther, lutter Fabler om Kristus, og have saa villet gjøre Verden vis paa, at deres Op- digtelser vare forfattede af Pienvid- ner, af selve Jesu Disciple. Saa- danne Urimeligheder tror dog maan- gthunder intet Menneske med nogen Dannelsen. Dr. Strauss har for be- standig afgjort den Sag."

„Men hvad vil De sige," gjenfva- rede Kolportøren, „naar det nu kun- de bli afgjort, at Dr. Strauss var en frøl Vagner, der har fordreiet alt, naar det sikkert kunde bevies, at disse Skrifter dog alligevel stam- me fra Jesu Samtidige og fra Pien- vidner?" „Umulig!" raabte den Ri- ge. „No, det er virkelig skeet", sagde den anden. „Strauss er for- længe siden gjendreven og videnska- belig tilintetgjort, i den Grad, at han selv halvveis har maattet tilstaa det, og bekendt, at hans „Jesu Liv" har forstyrret alle hans Livsudsigter. Den største Kritiker, den mest Åbn- dige i de ældste Dokumenter, den verdensberømte Tischendorf i Leip- zig, har uigenkendelig bevist, at Hovedsamlingen af de nytestament- lige Skrifter var afsluttet allerede omkring Aar 100 ef. Kr., ligesom de mest fremragende Værde have godt- gjort, at Evangelisternes Beretnin- ger ere agte. Det er sandt, — der- som De bestandig blot læser Strauss' Sager, som idelig paans opfoges af Salvdannede, omendthi de 100 Gange ere gjendrevne, da er det intet Under, at De siger: Det nye Testa- mentes Skrifter er ikke agte. Men De skulde dog som ærlig Mand læse noget paalideligt fra Modpartens Side, f. Eks. af Tischendorf! Da vil De saa se, at man hidtil har taget Dem ved Næsen. Altsaa — har begge Parter!"

Den rige Mand var aabenbart bragt i Forlegenhed. Han tog dog endnu engang et Tilspang og sag- de: „Om man end vil se bort fra alt andet, saa er dog disse Evangeli- er sikkert utroværdige allerede af den Grund, at de er saa fulde af Underfortællinger." „Men hvorfor skulde Underet ikke være mulige. Kan en Uhrmager ikke lade et Uhr enten standse eller lade det gaa langsomme- re eller hurtigere, kan han ikke i et Øieblik føre Viseren frem en eller om han vil hele tolv Timer, uden at derved? Hvorfor skulde ikke det høieste Bæfen kunne gjøre med sit Bærf, det store Verdensuhr, hvad en

stakfels Uhrmager kan gjøre med sit? Eller kunde han jo ikke være Natu- rens Herre, men dens Tjener, altsaa ikke Gud. Og om nu hans Hjør- lighed til en falden Verden drev ham til at gribe ind i den forstyrrede Ver- densmasline og rette den saaledes, at alt igjen kunde bringes i Orden? — Gives der da ikke ogsaa i Naturens Bog tusinde Uedre, som vi ikke kalde saa alene af den Grund, at vi hver Dag ser dem? Det er et Under, at Lazarus blev opvagt af Graven. Det er ogsaa et Under, at en levende Skilling kan fremstaa af et dødt Æg alene ved Varme. Det er vanskeligt at forstaa, hvorledes Gud usynligen gjennebringer og styrer den hele Verden. Det er ogsaa vanskeligt at forstaa, hvorledes Sjælen, skjønt usynlig, kan være indsluttet i det synlige Legeme og styre det. Det er vanskeligt at forstaa, at Kristus er opvaren til Himmelen. Det er ogsaa vanskeligt at forstaa, hvorledes den mægtige Stjerneverden kan gaa sin sikre Vej gennem Luften. De vil maaſte sige: Ja, her er det netop Naturlovene som raader. Men jeg spørger Dem: Hvorfor ved De da, at der ikke ogsaa i den usynlige Verden gives Love, som intet Menneske her paa Jorden kan gjenemskue? Det er en Naturlov, at Vandet er blødt flydende. Gaves der ingen skulde saa vilde man ikke anse det for muligt, at Vandet vilde blive saa haardt og fast, at tunge Væs kunde føres over det. Man vilde spotte den, der paa- stod saadant. Og dog er det saa, Gudens Lov. Naar den trænger ind i Vandet, saa maa de andre Love hvile. Vandet bliver haardt. Gud- dens Lov hersker alene. Naar alt- saa de himmelske Kræfter og Love ef- ter Guds Vilje trænge ind i denne jordiske Verden, da herske de over Jordens Love, og disse maa adlyde. Da udretter de himmelske Kræfter, hvad de jordiske Kræfter alene ikke kunde have virket."

Tvivelen havde hørt i Røst. Han havde ikke Ord til Gjenvar. Men han overgav sig dog heller ikke. Han spillede ud sin sidste Trumpf, og sagde: „Det er sandt, naar jeg tror andre Beretninger, saa har jeg ingen gyldig Grund til ikke at tro de bi- belske. Men — at tro, at der har været en Fredrik den Store, en Lu- tker og lignende Mænd, er en Nød- vendighed. Selv om der ikke gaves nogen historisk Beretning, maatt man alligevel antage det. Hvorledes skulde den preussiske Stat være op- staet, hvorfra skulde den protestan- tiske Kirke være kommen, naar ikke disse overordentlige Mænd havde været til? Gjennem den store Vir- ning ser man den store Karlag, om end ingen Beretning derom er kom-

men til os gennem Bøger." Seiersvis betragtede han nu Skolportøren. Men denne lod sig ikke bringe i Vildrede. Smilende og næsten med et Austrøj af Stundefryd sagde han: "Ser De ikke, min Herre, at De nu har fanget Dem selv? De slaar Dem selv med Deres egne Ord. Hvor i Verden er det en mere storartet Virkning end Kristendom og Kirke? Den hele Verden er ved den bleven forandret fra Grundten af. Dette er en uigjendelig Kjendegjerning for hver den, der har lært sin ABC i Verdenshistorien. Hvorfra kommer da denne Kristendom, denne Kirke, der uden Sværd har erobret den dannede Verden og lagt den for Jesu Fødder, saafremt denne Jesus ikke har været til, og saafremt han ikke selv har været Gud? Det nægter ikke, at De paapeget Muhammedanismen. Den har undertrykket Folkene ved blodige strige, men Kristendommen har erobret den gamle Hedningeverden ved Evangeliet og ved at lide i Taalmodighed. Jeg tænker her paa de tre første Aarhundreder. Senere har man vistnok ofte, som Carl den Store, bragt Vaaben. Det var en Feil. Men det romerske Nedenkab var allerede dengang uafslutlig overvundet. Desuden er Muhammeds Religion en Religion, der er stødende til Behag, mens Kristendommen raaber: Givt Gud! forhævet sig! Og demagoget har den overvundet Verden. Hvad der paa saadan Raade kan vinde Seier, nemlig det Navn "Kristus", det kan ikke være noget langt Navn. Det maa være et Navn over alle Navne, for hvilket den hele Verden har høiet sig, og vedblivende høier sig, ogsaa mod dens Vilje. Derfor har selv en Napoleon den Første, da han paa St. Helena havde Tid til at gaa i sig selv og tænke efter, udbent udtalt: "Ovilligen vægtilig Afstand mellem min dybe Elendighed og Kristi evige Rige, der bliver paradiset, elsket, tilbedt og som udstrækker sig over den hele Verden! Er dette at dø? Eller er det ikke meget mere at leve? Kristi Død er en Guds Død". — "Derfor De ikke indser dette," sagde han til sin General, "jaa gjør det mig ondt, at jeg engang udnævnte Dem til General." — "Jaa talte Verdenserobreren Napoleon, der engang i sin Valfes Dage havde søgt til Wienland: "Jeg tror aldeles ikke, at en Kristus har været til", hvortil Digteren Wienland svarede: "Kunsel, Sirr, jaa tror jeg — og det mildest sagt med ligesaa god Ret — om et Aarsind heller ikke mere, at der nogenstunde har levet en Napoleon". — Et er sikkert, og det er, at en jaa vægtilig Bøgning som Kirken, ikke kan være

grundlagt paa intet, ikke engang paa et Menneffe. Kristus, fra hvem den har sin Oprindelse, maa have været en overmenneskelig, alt overstraalende Personlighed, han maa have været en Gud. Fra Virkningen kan man slutte sig til Mariagen. Og den, som nogenstunde har iagttaget denne Jesu og hans Ords Virkning paa de mange tusinde Hjertes, som har seet, at derfra strømmer Trøst og Fred, ja jublende Glæde til Vidende og Dvænde, medens andre i deres Tødsstand halende skar Tander eller i det høieste med kald Vigevildighed sagde: "Det kan nu engang ikke være anderledes;" den som blot engang paa sit eget Hjerte har erfaret, hvorledes Livets Strømme og den tilkommende Verdens Kræfter kunde udvælde i den der senderbrudt og angertald nærmer sig til ham i Pan — den som nærmer sig og seierlig til den Slutning: Det er en Jesus, som er en sand Gud, fordi der er en Kristendom, en Kirke, der skrider seierlig frem gennem Fjellene, om den end stundom synes at ligge under, og som udbreder Fred og nyt Liv over den Verden, der villig giver dens Ord Rum."

I Taushed havde den rige Mand hørt efter. I Taushed greb han Skolportørens Videl med sin venstre Haand og trussede hans Haand med den højre. "Ved vel!" sagde han. "De har bragt mig til Eftertanke. Menneffet kan ikke være uden Leo. Jeg vil fra nu af redelig høre ogsaa i, hvad der siges paa den anden Side". — "Og — oprigtig bede om den Helligaands Velsignelse, tilføiede Skolportøren. Hvad vil du gjøre, herre Lærer?"

(Af Populære Streiftog mod vor Tids Bantro af Ed. Ruprecht).

Godt Raad.

Hvad har vi vel at gjøre her at jaa Herren til daglig. Hvort i vort Hjem? Jaa ved et godt Raad, og det er: Aldrig at begynde nogen Dag uden hjertelig Pan til Herren om hans Barmhertiche og Guds. Og jaa ved jeg et til: Aldrig at modtage af Herren nogen Gave uden at takke ham derfor. Og fremdeles et: Aldrig at snurre mod ham, hvorledes han end tager det for os; og endelig et eneste Raad til: Aldrig at ende nogen Dag uden at betænke hans Raade og overgive os i hans Barmhertiche. I et ret kristeligt Hus er derfor Barmen en stadig Gjærning. Om end intet Ord høres, jaa kan der bedes i Hjertene; ja, under det travleste Arbejde kan der bedes; thi Pan er Hjertets Uafsluttede til Herren, i hvad man jaa tænker, taler eller gjør. Vi begriber jo vel, hvor

vigtig Barmen maa være, naar Kristus selv har befaleet os at bede, at bede uafslutligt, at bede uden at trættes. Ja, han har jo endog lært os at bede det hellige Faderveer og lovet os, at alt hvad vi bede Faderen om i hans Navn, vil han give os. Luther har ogsaa hjulpet Smaa-børn til at bede. I sin lille Skolekammer har han givet os Bønner, som vi kunne bruge baade om Morgenen, naar vi staar op, og om Aftenen, naar vi gaar til sengs, baade før vi begynder vore Maaltider, og naar vi have endt dem. Læs dette Valters hellige Raad; da vil der vist bli sand Lykke i Husene og Glæde i Hjertene.

Juglesjæer og Gattepant.

Et engelsk Tidsskrift indeholder følgende Artikel om det stadig aktuelle Spørgsmaal: Juglesjæer som Gattepant.

Forholdet mellem inficerede Djævel og Riddommen paa Insekter, Midder og andre Smaadyr, som gjør Tjeneste som Bærere for sygdomsbriugende Organismer, er kendt af alle Biologer. En Korrespondance mellem Sir Harry Johnston og Formanden samt Sekretæren i Londons Handelskammeres Komité og Textilafdeling behandler nogens Synspunkter angaaende dette forhold med særlig Henvisning til Thelesien, Moskitterne og andre blodsugende Insekter i Afrika. Sir Harry Johnston fremhæver, hvorledes Thelesien har fremkommet i Kængder i alle Egne af Vest og Centralafrika, hvor Handelslen med Hjar betydelig har formindsket Antallet af inficerede Djævel, saafremt disse Deirer (Aigretteheiren), Jæveler, Glatfæder, Biotere, Pragt-høre, Gøster, Hjerter osv.

Som et Midde til at hindre denne Forstærkelse af Ugeogten i Naturen, som har sin Grund i Uvæddelighedsfrigen mod disse Djævel, foreslaar Sir Harry Johnston, at Sekretæren i zoologiske Society skulde anmodes om at opstille en Liste over saadanne Juglesjæer, Arter og Familier, som det skulde være forbudt at dræbe. Det vil siges, at Jævelstællen af Stind og Hjar af disse Djævel skulde være forbudt i Storbritannien og Island, og i alle Dele af det britiske Rige, hvis retfærdige Forhold staar under Jævelstælle af det engelske Udviklingsministerium. Endvidere foreslaar det uafslutlige i, at lignende Jævelstælleforbud blev udtalt i de selvstændige britiske Kolonier.

Forhaadentlig vil andre Lænder følge dette Eksempel. Og det vil da gennem Udviklingen blive sat en Stopper for dette usine Udslag af uafslutlig Jævelstællehed — at von-

te sig med sine mørkede Medskabningers Hjarbragt. Og de smaa Djæveler, som nu stadig efterstræbes, jaa leve i Fred og opfulde sin Opgave i Naturens store Forholdning.

(„Die Post.“)

Den ældre Araber.

I Tyrket fortæller denne Historie: I Beduinstammen Rogedeh var der en vidunderlig Hest som ikke havde sin Lighed i Skønhed og Hurtighed. Daber, en Beduin af en anden Stamme, langtes efter at eje denne. Forgraves hør han Anneler og alt sit Guld for den. Tilslut fandt han paa en Vist. Han smidte sit Ansigt til, skæde sig i Jillet, haltet som om han var stræbling og spillede paa den Raade en halt Tiggers Holle.

I denne Forfølgning ventede han paa Velen paa Raber, Hestens Eier, som han udførte, at han maatte forbi han jaa ham nærme sig paa den adde Hingst raabte han med hoj Røst:

Jeg er en fattig Fremmed, i tre Dage har jeg ikke kunnet røre mig herfra for at skaffe mig Mad. Hjælp mig og Himlen skal lønne dig.

Beduinen tilbød sig venlig at tage ham paa sin Hest og føre ham hjem; men Daber svarede: Na, jeg kan ikke rejse mig, jeg har ikke Kræfter nok.

Hørt af Medlidenshed steg Raber af, ledet Hesten hen til Tiggeren og løftede han med stort Besvær op paa Hestens Ryg. Men saumart Raber hændte sig i Tadien galskappede han bort og raabte: Det er mig, Daber.

Raber raabte efter ham, at han skulde stande og høre. Sikker paa, at han ikke kunde fanges ind, vendte Daber om, og standede paa fort Afstand fra sin Rabe.

Du tar min Hest, og da Himlen tillod det, jaa det være saa. Men jeg ber dig indtændig: Sig aldeis til nogen hvorledes du fik den.

Hvortor ikke det? spurgt Daber.

For di, svarede den adle Araber, at en anden Mand kunde være vildsig jaa, og ander skulde være bange for at hjerne ham. Du vilde være Marlaget til, at mange skulde lade være at søe Barmhertiche af Aragt for at blive lært paa samme Vis som jeg.

Daber hørte et Dødsbud, jaa hørte de han ned af Hesten og gav den tilbage til sin Eier og lad om Forladelse. Raber tog Daber med sig til sit Telt; der tilbragte de flere Dage sammen og blev Barm for Livet.

(„Quelch.“)

Pacific Herald

Kræftelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879."

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

All vedrørende Redaktionen af Pacific Herald maa herefter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet \$.75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Bestaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald maa sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt, og derfor ikke Datoen paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter maa vente to Uger paa—

Adressforandring,
Skiftering paa den "røde Lap" og Begjering om at stanse Bladet.

Ligeledes tager det to Uger sænd en ny Abonnent kan faa Bladet.

Naar Adressforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misnse og Bryderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forskud.

Alle Blytjeblade bedes venligt om at sende Bladene til 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.

Denne Gang begynder Fortællingen: "Det tilfaldske Barn." Tag nu fat og læs den. Lad dine Naboer faa læse den.

Vore Skoler.

Det er nu den Tid af Karet, man begynder at tænke paa, hvad Skole Ungdommen bør gaa paa. Den Skole vi vil henlede vore Læsere's Opmærksomhed paa er Pacific Lutheran Academy, Parkland, Wash. Forsøm ikke at skrive nu straks efter den nye Katalog. Skriv til Prof. R. J. Song, Parkland, Wash.

"Lutheran Herald."

"Lutheran Herald" er Navnet paa Synodens engelske Kirkeblad. Det er nu redigeret af Pastor W. L. Lee, Glenwood, Minn. Bladet udkommer hver Uge i Ottavo Størrelse paa 24 Sider. "Lutheran Herald" er jærlig det Blad, som vor Ungdom vil læse med Interesse. Den har jo ofte vundet sig for at læse Korst. "Lutheran Herald" anbefaler vi til "Herald's" Læsere, som heller læser Engelsk eller Korst. Men selv om du læser Korst, saa læs vort engelske Blad. Bladet koster \$1.00 for Karet. Send Bestillingen til Lutheran Pub. House, Decorah, Ia.

Pacific Lutheran Academy.

Vi har netop modtaget til Anmeldelse The Twentieth Annual Catalogue for 1913 for Pacific Lutheran Academy and Business College, Parkland, Wash. Prof. R. J. Song, Bestyrer. Katalogen er net udtrykt og har flere Billeder fra Skolen og Omgivelserne. Den er 43 Sider stor og giver alle Oplysninger om Skolen og dens Trist som søttes. Det første som slaar os er The P. L. A. Students' Code of Honor, som vi gengiver her:

THE P. L. A. STUDENTS' CODE OF HONOR.

We whose names are hereunto subscribed solemnly declare that we will never bring disgrace on this our school. The Pacific Lutheran Academy, by any act of cowardice or dishonesty; that we will revere its ideals and sacred things; that we will respect and uphold its rules, and do all in our power to invite a like respect and reverence in others; that we will frankly make known our grievances, if any, to the persons concerned before we do it to others; that we will unceasingly strive to quicken the sense of duty among our associates; and that we will endeavor to transmit this our school to those who come after us, greater, better, and more beautiful than it was transmitted to us.

Det som vi har vil gøre vore Læsere opmærksom paa denne Gang er: Skolen begynder den 23. September. Alle som tænker paa at gaa paa Skole naar bør sende til Skolens Bestyrer Professor R. J. Song, Parkland, Wash., efter Katalogen og læse den igjennem. Denne Skole er netop den vor Ungdom bør benytte. Skolen har en god, sund Velggenhed, dygtige og erfarne Lærere. Dens Plan er afsæst for vor

Ungdom. Det er ogsaa en billig Skole. Lærerne for det kommende Aar er:

Teachers for 1913-14.

N. J. Hong, A. B., Principal—English and Norwegian Literature, Psychology, Pedagogics.

J. U. Xavier, A. B., Assistant Principal—General History, Latin, Greek, Bible.

P. J. Bardon, B. S.—Arithmetic, Physical Geography, English Grammar.

T. M. Drotning, A. B., English, Rhetoric, Reading, Singing, Band, Orchestra, Chorus Work.

O. J. Stuen, A. M.—Mathematics, Physics, Chemistry, German.

J. M. Clary, A. B., L.L. B. M. Acc's.—Principal Commercial Department, Bookkeeping, Commercial Law, Civil Government, U. S. History.

Inga D. Hong — Shorthand, Typewriting, English Composition, Spelling.

Theodora Alfsen, B. Music—Piano, Organ, Harmony, History of Music.

Agnos Hougén, Preceptress.

Korporationsmøde.

Medlemmer af Pacific Lutheran University Association bedes om at møde i Parkland Kl. 1 Tirsdag Eftermiddag den 19. August for at vælge en Komite paa jvd Mand til at møde en lignende Komite fra Columbia College, Everett, og forhandle med denne angaaende mulig Sammenlutning af Columbia College og Pacific Lutheran Academy.

R. J. Song.

Præmie Tilbud.

Den, som inden 15de September 1913 sender os 12 nye Abonnenter paa Herald, vil som Præmie faa et prægtig amerikansk eller norsk Flag. Flaget der er 8 Fod langt og 5 Fod bredt, er lyet af godt, sterkt Løi (cotting bunting) med faste Kulører, som taaler baade Sol og Regn. I Handelen koster det fra \$3.00 til \$3.50. Kvindeforeninger, Ungdomsforeninger eller andre Organisationer, der ønsker et vakkert, og durablet Flag for festlige Anledninger, burde benytte sig af dette særdeles liberale Tilbud. Send alle Bestillinger til Pacific Herald, Parkland, Wash.

Skandinaverne.

I Minnesota skal Skandinaverne udgjøre mellem 60—70 Procent af Befolkningen. At bare 10 Procent af Nordbrøderne er Skandinaver, taaler vel baade for vort Folk, og for den Kirke de fleste af dem tilhører — den lutheriske.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Vor Frelser's Evangeliske Lutheriske Kirke, South 17th og 3 Street, Pastor O. J. Ordal, Menighedens Prost, Prestegaarden er lige ved Kirken, 912 South 17th Street, Telefon Main 4270. Der holdes Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og om Aftenen Kl. 8.

Det var en almindelig vellykket Felt, som feiredes Søndag i Point Defiance Park af Vor Frelser's Menighed sammen med Ungdomsforeningerne "Concordia" og "Luther Guild" samt Kvindeforeningen. Dagen oprandt med det veneste Veir. Der var en stor Forjæmning tilfede allerede ved Gudstjenestens Begyndelse. Stedet, som Komiteen havde valgt, var særdeles heldig paa flere Maader. For det første var den ikke langt fra Sporvognen. Saa var det et af de veneste Steder i Parken og der var stille, saa der var ingen Forstyrrelse under Gudstjenesten. Det var opløstende at lytte til Salmefangen i det Feie. Det var en andaglig Tilhørsfare, som lttede til Prædikenen. Efter Gudstjenesten fik man Anledning til at hilse paa hverandre. Der var god Anledning for Pastor Ordal, som nemlig er begyndt sit Arbejde i Tacoma, at træffe Folk. Der var virkelig store Skarer af Kvenneister. Det er en Ting, som man bliver opmærksom paa, og det er, at der i Tacoma er mange Korst. Og de holder paa sin Korst. Det er det Sprog, som man synes bedst om og de skammer sig ikke over, at nedstamme fra norsk Bygd. Da Middagstiden var kommet var der dækket Bord og der manglede ikke paa god, sund Beværtning. Menigheden beværtede Kaffe frit til alle. Da man havde forjæmet sig med alt hvad man kunde smkke sig, benyttedes Tiden efter Behag. Man saa sig rundt i Parken, eller man slog sig ned i Klunger bist og her og tilbragte Tiden med Samtale. Ved Klaffen fem-Tiden fervedes atter Forfriskninger. Saa lidt efter lidt begynde man at reise hjem. Der var kun en Mening om Aftenen og det var, at det var en af de bedste man havde feiret. Veiret var det bedste, man kunde smkke sig. Der var en ualmindelig stor Tilslutning baade fra unge og gamle. Det var en opløstende Felt og vi tror forvist, at Gud vil velsigne den for os ogsaa for Fremtiden. Tak alle sammen.

Førløkkommende Søndag bliver der Gudstjeneste i Vor Frelser's

Kirke paa Korff om Formiddagen kl. 11 og paa Engelsk om Aftenen kl. 8. Om Eftermiddagen kl. 3 bliver der Gudstjeneste paa Korff i Kapellet paa Østfiden.

Fra Josephine Alderdomshjem.

For Tiden er der 18 Gamle ved Hjemmet. Alderen varierer fra 65 til 87 Aar. Alle er nogenlunde friske og Tilstanden maa idelhelst siges at være god. De Gamle synes at være tilfredse. De gaar og lusler, enkelte af dem arbejder lidt, og et Par af dem er saa raske, at de undertiden er ude og arbejder i Rabo-faget. En er næsten aldeles blind og gamle P. O. Worstad fra Mayville, N. Dak., er ganske døv. En Tid syntes Klimatforandringen at skulle hjælpe ham, men det blev ikke varigt, forresten er han nok saa modig og tilfreds og ønsker at hilse sine Venner i Østen. Gamle Neosa fra Storm City, Ia., er vel tilfreds og trives godt iblandt os.

Vi Veigende kan nævne Missionsær S. Astrup, som ved Andagten fortalte adskilligt fra Zululand. Han gav de Gamle meget at tænke paa, navnlig det, at være taknemmelig for et roligt og fristeligt hjem. Saadanne Besøg af Fremmede er altid hjertelige. Et Alderdomshjem er tildels lig en Skole, hvor den ene Dag er omtrent den samme som den anden. Samt med den Korffsel, at ved en Skole er der lystigt i Brittanerne. Ved Skolen er der Ungdom, man ser fremover, men her tænkes og tales udelukkende om en sunden Tid.

Hjemmet ejer en Farm paa 10 Acres, har 5 Stier og 11 besuden iaar ca. 15 Lous Hø. Der avles ogsaa mange Vær, mere end til Hjemmets Forbrug, og flere af de Gamle har været stude til at plukke. Lasset være Gudfaderen P. L. Larsen, som har stillet en større Høne med en Rængde deilige Gøstfager. Vi hører aldrig andet end Ros om den deilige Koft.

Det har vist sig vanskeligt at faa nogen til at forblive i længere Tid som Væsturer. At omgaaes gamle Føls hese Tiden er ikke saa greit. Væsturelsen har haab om at faa Pastor R. L. Gullbø til at tiltræde som Gudfar. Om saa sker, da bliver han den tredje Luther College Gut som Andehaver af dette Embede.

Hjemmet har nylig faaet to større Gaver, en testamentarisk efter A. G. Johnson, og en fra R. P. Leque og Duxtra, der gav \$750. For sidst nævnte Sum købtes et Vandstykke som ligger lige op til Hjemmet. Det siger sig selv at saadanne Gaver er

hørfomme og kommer alle Hjemmets Behov til gode.

Blandt alle Guds Gaver til Hjemmet bør først og fremst nævnes hans hellige Ord. Det læses ved den daglige Gudandagt, og hver Fredagsaften holdes Løbaggelse ved Stedets Præst. Kogle Skridt horte ligger Kirken hvor der hver Søndag er offentlig Gudstjeneste. Naatte alle de Gamle som kommer her for at hvile, brugte denne Gave saa, at de engang kan gaa ind til den evige Hvile.

R. A. G.

Stamwood Breitegaard den 30de Juli, 1913.

North Pasima, Wash.

3 Juni havde den lutherske Menighed og var en helles Picnic ude paa Washington State Fair Grounds.

Den 8de Juni blev Oscar Koster, Søn til Mr. og Mrs. C. P. Martin, dødt. Mrs. J. Martin og Oscar A. Bohm had Jæddere. Samme Aften blev Mr. og Mrs. P. Samuelsons lille Datter, Helen Elizabeth, dødt. Jædderne her var Mr. og Mrs. V. Thoen og Mr. og Mrs. S. Schlotter.

Mr. Ben Johnson, en god Ven af vor Menighed her, døde den 27de Juni og blev begravet den 29de. Da Past. Sellsen endda ikke var kommen tilbage fra Karsmedet i Minneapolis foretog den lutherske Prest, Past. W. Janssen. Vi samværet med Mrs. Johnson i hendes Sorg og udbøder Guds Bølgelse over hende.

kvindeforeningen har holdt sine regelmæssige Møder gennem Sommeren. Juni Mødet holdtes hos Mrs. J. Ritzner hvor hun og Mrs. Rinderg underholdt. 3 Juli underholdt Mrs. E. Tolle og Mrs. Sellsen i den forstaaentes Hjem. Forleden Onsdag var der over 30 tilstede ved August Mødet i Mrs. J. Johnsons Hjem.

Den 15de Juli var det 5 Aar siden Past. og Mrs. Sellsen blev gifte. Kvindeforeningen indbød da Menigheden og andre Venner til at gaa med sig og indvise sine Præsteføls med Dagen. Omkring en 60 tog Del med Storm og overraskede Jædderne. Et godt Program afsluttes. Gæsterne bragte med sig som Gave et vaffert Stuebord, to Prædberd, Marspinner o. s. v., med mere. Mr. W. Larsen kalte paa Forfamlingens Bøgne og overrakte Gaven. Past. Sellsen svarede paa sin Gæstfrihed og egne Bøgne, takkede for Gaven og

udtalte sin Glæde over den Frugt af Ordets Prædiken som derved kom til. Fortræffinger serveredes. Det var en fornøllig Aften.

Confirmation holdtes her den 15de Aug. Nølgende blev konfirmerede: Eva Carlsen, Violet Buren, Ruth Brathood, Edmund Brathood, Hjalmar Storaasli, Elmer Carlsen, Raymond Brathood. Vi havde en af disse mange solrige Dage her i N. Pasima, og en stor Forjamling mødte frem. Været sang 2 Sange og Eva Carlsen sang en Solo. Offer optoges til Indremissionen. Om Aftenen holdtes Allergangsgudstjeneste, ved hvilken Bølgelse staret ogsaa sang. Gud bevare disse unge i Troen paa Jesus indtil han giver dem Livens Arne.

Den 10de August blev Theodor Danielson og Offie Nordell, begge fra Jilak, viede paa Grand Hotel. Past. Sellsen foretog. E. M. Danielson og Sadie Nordell var Vidner. De yngste skal bo i Jilak, Grænderer.

Dr. J. Jensen, fra Minneapolis, var her sidste Uge for at faa Prøver af vor Frugt til Udstilling for N. P. A. A. Han ved nok, hvor han skal gaa hen for at finde god Frugt til Udstilling. Sidste Sommer kom Jo Prof. A. Hjeltnes, Væsturer for Dorffskole i Gardanger, Norge, lige hid for at studere vor Frugt.

Fra Pasima, Wash., skriver N. A. Johnson at hans lille Datter, Marile, er død.

Ænkerne holder itendeles paa sterkt at kolonifere her. De har faaet Jæddel i Pasima-Dalens Frugtbarhed. Man kan si nogle faade følge deres Eksempel og stifte en luthersk koloni her.

D. G. S.

Bellingham, Wash.

Øden Præsten kom hjem fra Cyholdet i Østen, en par Uger efter Sundensmedet, har han haab det for travelt til at skrive til Herald, der er derfor flere Rødder som blir for gamle til at skrive om.

Merre langveis forende har været og er her i Besøg blandt Venner og Slægtninger. Mr. og Mrs. Maerstad fra Kammann Grove, Neb., var her i Besøg hos Mrs. Skarsheds Præst. Jacob Bruland og andre Slægtninger en par Uger siden. De afslagde ogsaa Proflegaarden et venligt Be-

seg. Mr. og Mrs. Bjorlie fra Minot, er for tiden i Besøg hos den sidst nævnte Præst, V. P. og E. P. Lee. Ligeledes er Miss Lofstader fra Seattle i Besøg blandt Hænder.

3 Riens Menighed holdtes en Naaned Religionskole i Sommer, med Miss Martha Norem som Væsturerinde. Præsten var ogsaa behjælpelig en Del av Tiden. Fredag efter Skolens Slutning holdtes en Udflugt til Cornwall Park baade for Skolen og for Søndagskolen. Det mange mødte frem og en hyggelig Dag tilbragtes ude i det Fris.

3 Vor Frelseres Menighed holdtes her Ugers Skole med Miss Eversen som Væsturerinde. Skolen sluttes med en Skolefest lørdagkvænde Søndag. Festen holdes i Kirken.

Den 11. August var det 15 Aar siden Pastor og Mrs. Lane intraadte i den hellige Egtstand. Riens Menighed og Venner havde i den Anledning faaet stillet en Fæstlighed i Kirkesalen, for der til sammen med Præstefolkene at glæde sig. Det mange mødte frem og en hyggelig Aften tilbragtes. Salen var indstillet med en Rængde prægtige Blouster, ligeledes ogsaa de lange Værdere var dækket med allehaande velsmagende Retter. Fæstlighederne begyndte med at Forfamlingen sang „Det er saa undigt at følges ad“ hvorpaa Past. Dolte holdt den egentlige Fæsttale hvorefter Past. Lane holdt en kort Svartale og takkede alle for Opmerksomheden og den Hæder og Hjælpelighed de herved havde beviset ham og Duxtra. Mrs. E. L. Fremming traadte derpaa frem og overrakte Præstefolkene en prægtig „ent glas flower vase“ og en større Vennegave som et sødligt Bevis paa Menighedens Agtelse og Hjælpelighed. Præsten takkede paa det hjerteligste for Gaverne. Mrs. Past. Dolte og Mrs. Lane sang hver en Solo og Mrs. E. A. Fretheim oplæste et Digt for Anledningen. Efter dette informelle Program blev den store Forfamling beviset og en hyggelig Aften tilbragtes til sent paa Aften.

Port Madison, Wash.

Søndag den 3. de, havde vor lille Menighed en liden Udflugt, lærlig for Søndagskolebørnene. Vi samlede til Gudstjeneste i Kirken, hvor vi lættede til Guds Ord i 1. 2. 12-52. haad baade Forældre og Børn kan læse detat.

Efter Gudstjenesten gif Forfamlingen ned til Stranden ved Jakob Monsens hvor Middag indtoges, og hvor baade unge og ældre tilbragte

en betydeligende Eftermiddagstid, endel søsnittede i Buget Sounds friske Vand, andre roede, eller vadede; medens andre andre fornerede sig Guds ved at søge efter og samle Agat-Stene ved Stranden.

Men kun tre af Menighedens Familienforfædere var tilstede, alle de andre er ude paa Jisse. — nogle i Alaska, andre et eller andet Steds ved Buget Sounds Bugter jagende efter den verdensberømte Kongelax, som laar i utallige Mængder gjæster disse Ege.

I Prestegaarden har det i de sidste Dage været noksa tristligt. Formand Fols med Familie har besøgt os, ligesaa Mrs W. Johnson fra Everett og Miss Fov fra Tacoma. Saa kom vor Ven E. G. Sorgen fra Ellensburg og endelig Miss Jøgerbaek fra Portland. Og der blev kun, godt Gud til allehaanden. De kom ikke til Gud inde i Sidelagdes paa det Sø ude paa Marken hvor vi fik et kort Telt opstillet over dem, saa de ikke var aldeles under vor Himmel. Carl Fols, Formandens ældste Søn, som er teologisk Student, og i Sommer har holdt Skole i Nir, til ogsaa Aaledning til at holde et Par Dage, for han ataler maatte ud i Tjensken.

Vi lægger for Besøget, og beder af den Hære Gud vil beskerne og besøge os alle hos sig i Troen indtil Gudens!

Portland, Wash.

Anders Blom fra Dickson, N. D., som kom til Tacoma maatte, har nu stillet sig til Portland. Han tænker paa at sende sin Søn til P. V. A. til Skolen.

Den 2den Aug. om Aftenen var Prof. J. Kæbler ute hos Mr. Timmermans, en 1-2 Mil øst for Portland, hvor han opholdt Mr. Amundus Sonden og Miss Peterien, begge fra Tacoma.

Den 7de havde Mr. og Mrs. B. Schmidt Prædikan for sin Datter Thora; hun blev gift med Andrew C. Elmer fra Tacoma. Derold prædiker begge disse Par Folke og Guds Betsignelse med paa Sandringen.

Prof. B. J. Gordon, som kommer her været ute i Minnefota, Nebraska, Iowa, ventede tilbage i denne Uge.

Gaver til Portland Parochien.

Bed Past. A. Vande, Del af Parochier i Great Falls, \$3; Bed R. W. Bergeson og E. J. Weiser, Grev-

teret af V. Amundus \$475; Bed N. B. Sæstvedt fra Post, Jordahl, \$32.50; J. D. Moisofer, \$2.10; Bogalie \$84.11; E. Criswell, \$10; Forstfællige i Iowa \$1.50; Bed Past. Harald fra Olga Olden \$06, Mrs. Anne Larson 25c, W. Skjeltstad \$2; Martin Ellington \$1; Marie Hansen 75c, Pastor Pjerke \$2; John Vorken \$2; Bed Mrs. A. G. Techauffer, fra Brimble Kollison S. S. Birtsdan Paul \$2.25; Udtaget af en Kongert i Tacoma 28de Juli \$20.12; Mrs. R. A. Vacion, en „Blasket“ Mrs. A. Lemvik, en Don, en Del Kjøkken-udbo; Afstøde Mrs. Vakkum, 1 Madras, 20 Søs; Chr. Voones, 1 stort Kirkebar, 1 Kaffebar, Mrs. P. A. Fadnes, 8 Pd. Smør.

C. N. Aaberg, Skriver.

Indremission og Kolonisation.

Derude ved Pacific kysten her den ved et hundrede tusind Nordmand, og Indflytning finder stadig Sted. blandt disse Stater arbejder vore Missionsprester for at samle dem til Menigheder og deure dem for vor Hære lutheriske Kirke. Arbeidet vanskeliggjæres imidlertid derved, at de spreder sig over et Aell, som er over fire tusind Mil i Bredde og nævned tre hundrede Mil i Bredder.

En stor Del lægger sig efter Aoruing, men altfor mange glemmer at betænke, hvorvidt der er Aaledning til at saa en lutherisk Menighed, hvor de grunder sine Gjern. Saa bliver der liddende tre her og fem der o. s. v. med store Afstande mellem hver liden Hof. Disse Forholde gjør, at vore saa Missionsprester enten vanskelig eller ogsaa slet ikke kan naa dem, og Aølgen er, at en stor Del afkristnes.

Vi Præster har ofte talt om, at vi burde se til at saa vort Fokl koloniseret; men saa har vi været bange for, at det kunde saa Udseende af „real estate“ Forretning. Men denne Beskedendehar været til stor Skade for vort Afselige Arbejde og for vort Fokl.

Goede i Washington og Oregon har vi hørt de bedste Aaledninger, men vi har ikke udnyttet dem.

I California synes det nu at skulle gaa bedre, og forat det kan ske, vil jeg gjerne bidrage min Skær.

Sidste Vinter reiste vor eldstebrødre Ven, Kirkerådmedlem T. C. Sætra fra Staunwood, Wash., meget i California og Hæro noksa begjæret i Aøiserne om det gode og skønne Vand, behagelige Aalsat og de store Muligheder for Zelttere.

Dan fortalte mig, at han har faaet en Kongede Forhøring fra Fokl, som opatet at slutte derud. Jeg har og-

saa selv hørt mange saadanne. Jeg har imidlertid ikke haft Tid eller det nødvendige Aendskab til at besøge disse Høvedelser. Nu har jeg tilligegnet mig nogen Tid og vil lade denne Indsats tjene som Udtryk for mit Zan paa Forholdene.

Sidste Vaar foretog et Par af vor Aikes Mand en nøie Underfølgelse af Forholdene der med det Maal for Sig at grunde lutheriske Kolonier.

De fandt, hvad de søgte og er meget begjæret over Udslægtene. Den ene til „option“ paa en stor Strækning af „Akshu Irrigated Land Co.“ ved Televan i Sacramentosdelen, og den anden til „option“ paa en Strækning af „Solano Irrigated Farm Lands“ nær Mundingen af Sacramento Elven. For to Uger siden reiste jeg gennem disse Strøg og standede i tre Dage i disse „Lutheran Colonies“, som de kaldes. Jeg standede først ved Solano Kompagniets Projekt, og jeg maa sige, det var storartet.

Nordkysten er ialmindelighed udmærket, dog er der nogen Forstiel, men den er ikke saaledes „spotted“ som paa de fleste Steder i California.

Der graves to Kanaler, saa Skibe kan gaa ad to Veie fra San Francisco lige midt ind i Settlementet.

En elektrisk Bane, som nu bygges mellem Sacramento og San Francisco, gaar midt igennem Projektet. Sandfarvningen er ubegrændset, da de har gode Sacramento og San Joachin Elvene at tage af. Der anlægges Veie paa Areds og Tværs med Aeer paa begge Sider. Vigeledes to Vær som forbindes med Boulevarder.

Kaar der kommer en Zelter paa hver 10, 20 eller 40 Acres her, hvor enhver har fuldt op af Vand til sin Raadighed, saa kan vi tænke os, hvordan disse Strøg i denne Himmelegu vil se ud om en ganske kort Tid.

Kompagniet indlaar det hele med Alaska, hvoraf det høstes fra fem til syv Aalinger om Aaret. For den, der vil drive med Frugtavl, vil en Tur til Frugtaverne i Rabolaget være af Interesse.

I „Akshu“ Projektet mødtes jeg af det samme storartede. Tredives Mile lange Irrigationskanaler fører Vandet fra Sacramento Elven ud over Landet. Den tredje Afling af Alaska stod færdig til Indflytning.

Et Kompagni holdt paa at beplante ti tusind Acres med Orangetræer (Apfelsiner).

Ogsaa her er Landet i Almindelighed meget godt, og der trænges ikke mange Acres for hver Familie. Jeg var her paa Aarets varmeste Dag; men Varmen var ikke trykkende. Man

hører ikke om Solstif her ligesom i Liten.

Denne Strøg er beliggende paa Southern Pacific Banens Hovedlinje mellem Portland og San Francisco. Mod Nord sees det store lagn, sneklædte Mt. Shasta, mod Vest Kystbjergene og mod Syd og Øst tillyne-ladende endeløse Sletter. Endnu lægges Landet i begge disse Kolonier for to til tre Hundrede Dollars pr acre. Det er af Californias allerbedste Land.

For os, som staar i Indremissionens Tjeneste er dette Kolonisations-areide en glædelig Foretælse.

Kaar vort Fokl først Sie paa, hvad California har at byde, og det lægger an paa at lette i Kolonier, saa vil vi der saa mængelige Settlementer, hvorfra der vil tilflyde vor Aike her i Velsen en Araft, som vi høilig trænger.

Seattle, 20. Juli, 1912.

E. E. Fols.

Det tilfældige Barn.

Brev fra Boardbrøder Fr. Barin-holt til Venmand Gottlieb.

Ajære Ven og Beredningskamerat! Skraas overfor mit Hjem, der hvor Vandbuen støder op til Hatten-berg, ligger et lidet Hus lige i Nærheden af Teglværket, foran det staar et gammelt Parertræ. Derunder har jeg liddet mangen Aften. Thi hele Sommeren igennem, saa snart Aftensofen havde liddt, kom gamle Mor Horn med sin Strikkestrømp og satte sig ned paa Benken. Saa snart hun viste sig, kom ogsaa alle Børnene i Rabolaget ud. Om hvælvede lidt i Kæsen; men det gjorde ingenting; for de Historier, hun fortalte, var saa vakkre, at vi tillid ikke engang lagde Merke til, at hun hvælvede. Kaar hun saa var midt inde i en af sine Historier, kom gjerne Løffel Hartmann med Samerne, som han havde været ude og gjættet. Dem maatte jeg sætte ind, og da var det at bede: „Aa, Mor Horn, vent en liden Stund, til jeg faar Samerne ind.“ Og saa gjorde den gamle en Pause. No mere hvælvede Historien var, desto lortere gif det med at jage paa Samerne. Jeg tænker, at „Ragde-løse“ hævde det i Venne alle Dage efter. Du har hørt det ligedan i din Barndom du, Gottlieb, og derfor har vi to altid paalet saa godt sammen. Du ved vel ogsaa, hvordan de fleste af den Slags Historier begynder. De begynder gjerne sig: „Det var engang en Mand,“ eller „Det var engang en Konge.“ Og denne Mand eller Konge havde da tre Sønner eller tre Døtre eller ogsaa to Sønner eller to Døtre. Si

diøse er de to eller den ene flok, og den yngste dunn eller kløver ialfald anført for at være det. De floge Børn bliver foretrukne af Forældrene og er deres Hjælpedrager; den dumme bliver foragtet og tilfidefat. Som eller hun bliver Sulets Afspot og bliver tilslut jaget hjemmefra. En eller anden god Je. en liden Risle. en Doerg eller en Engel fra Himme-len kommer den forstodte tilhjelp. Men vi ved og vidste allerede som Børn, hvem det er, der stiffer bagom alle Jeer, Risler, Doerge og Engle. Den fjerde Serrethad, som har udvalgt sig den, der er foragtet i Verden, styrede det i sin Raade for det meste saaledes, at der var mere Skogskab i det dumme Børns Uafaldighed end i de floge Skogskab. Det tilfidefatte Børn kom til Være og Bærdighed og vedblev at være from og ydmyg i sin høie Stilling; det har ikke Rag til sine Forældre, men pleiede dem paa deres gamle Dage og luffede deres Pine. Men de høimodige døde i Gienbidighed eller streilede om i Verden som Landstrøgere. Ofte hævde det ogsaa, at de vendte tilbage til den foragtede og lærte af ham at tjene Gud i Ydmyghed og Tro. — Naar nu Historien var forbi, og Guden var, som vi vilde have den, hoppede vi høit i Veiret af Glæde eller tog hverandre i Haanden og dansede dansede Ritche Ritche Nille-hom-hom-hom om Væretreet, og jeg påskede som oftest paa at faa fat i Kabs Webers Naame. (Fortf.)

En Kristen i Verden.

En sand Kristen, som lever i Verden er lig et EMB, som sælger paa Davel. Vandet, som er omkring Skibet, bringer det ikke til at synke; men dersom Vandet forrimer ind i Skibet, da sunter det. Saaledes er det ogsaa med de Kristne. De ødelægges ikke ved at leve i Verden; i i Verden maa man nemlig leve, saalænge han er i Hødet. Men han ødelægges, naar Verden kommer til at leve i ham.

Hjdom og Vurde.

Der er ofte en Vurde af Stræv at faa fat paa Hjdom, og en Vurde af Engstelse for at beholde den, en Vurde af Fristelse i Brugten af den, en Vurde af Skold ved at misbruge den, en Vurde af Sorg, naar man taber den, og tilfildst en Vurde af Regustab, som skal offerages for Brag eller Misbrug af den.

**JOHN THOMPSON
1822 South K St.**

Cleaning, Pressing and Repairing done more reasonably than any place in Tacoma. Work guaranteed. Will call and deliver work. Telephone Main 5026.

Parkland—den norske Athen paa Vestkysten—er ubetinget den skjønneste, sundeste og hyggeligste Plads paa Kloden. Den er omringet af evig grønne Træer og grønne Enge Aaret rundt, og i Midten staar de herlige Bygninger af the Pacific Lutheran Academy, den norske lutherske Kirke, nyt public Skolehus, det norske Barnehjem, Stores, Shops, elektrisk R.R., alt hændigt og bekvemt — et sjeldent idealistisk Bosted for norske Folk.

Jeg har tilsalgs i Parkland henvend 100 Residens- og Business-Lotter til Priser langt under de gaasende Priser. Ogsaa et nyt 6-Rum Hus og 3 Lotter for \$1,000. Et Hus, 8 Rum og 6 Lotter, med Frugt, Bær og Havevæster for \$2,500. Alt paa de bedste Betingelser.

Hans E. Knøtvold
322 Provident Bldg.,
Phone Main 7990 Tacoma

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland Wash.
- Baulson, H. E., Silvana, Wash.
- Birkkan, L., Box 175, Rockford, Wash.
- Bergessen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Ielgum, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4356.
- Borge, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka.
- Brevig, T. L., Parkland, Wash.
- Brdvik, G. L., Genesee, Ida., Route 2 Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Dahle, J. O., Bothell, Wash.
- Eger, Olof, 1215 Harrison St., Seattle
- Esrud, J. O., 1416 35th Ave., Oakland, Cal.
Phone East 5966.
- osmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
- Foss, L. C., 1010 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Grønberg, O., 1694 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hanson, G. A., Potlatch, Ida.
- Harstad, B., Parkland, Wash.
Phone 7884-J-2.
- Hellekson, O. C., 816 No 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrikson, Geo. O., 425 E. 19th St., Portland, Ore.
- Jagoes, O., Ft. Madison, Wn.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Larsen, N. A., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
- Larsen, P. T., Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

- Leknes, Andrew L., Kasserer for in dremissionen i Pacific D'strikt, Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wn.
- Mikkelsen, A., Prof., 796 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Nesta, Th. P., 417-23th St., Astoria, Oregon.
- Norgaard, C. H., 236 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17 St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4270.
- Ottison O. C., Portland, Ore.
- Pedersen, N., California St., Santa Barbara, Cal.
- Press, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandmel, A., 1318 16th Ave., Spokane, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Skonhovd, M., Box 14, Lawrence, Wn.
- Stoh, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Thorsagel, H. M., Teller, Alaska.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.

ADVERTISING DIRECTORY.

Patronize our advertisers. You will find them all reliable. Use the Directory in the "Pacific Herald." It will tell you where to go.

	Page
Architects	
Heath & Gove	7
Attorneys at Law	
Carl B. Halls	8
Anthony M. Arnison	8
Arctander & Jacobson	8
Clothing Stores.	
Herbat Clothes Shop	8
Banks.	
Scandinavian-American Bank	8
Doctors	
Thorland	7
Hyalin	8
Ryning	8
Quevll	8
Dentists	
J. W. Rawlings	8
H. D. Rawlings	8
A. K. Stibbens	8
Doerer	7
Blodget	7
Groceries	
Parkland Mercantile Co.	7
Real Estate	
Carl O. Kjelseton	8
Meat Market	
Parkland Meat Market	7
Lodging House	
Luther Pilgr. Hus	7
Opticians	
Kachlein	7
Printing	
D. W. Cooper	7
Photographers	
Peterson	8
Plumbers.	
Ben Olson Co.	8
Restaurants	
Berglund Coffee House	8
Steamship Agencies	
Visell & Ekberg	8
Tailors	
Fashion Craft	7
Undertakers	
C. O. Lynn Co.	8
P. Oscar Storlie	8
What School?	
Pacific Lutheran Academy	

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind paa The Stephen Home (det norske hjem for unge Mand.) Gæne, billige Bærelser for Rejsende. 291 1-2 Grand Ave., en Block fra Salothorne.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt uddelt 1,500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear

FASHION CRAFT CLOTHES

Fit, Workmanship and Materials Guaranteed

**Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS**

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN

GRADUATE OPTICIAN

906 C Street

Eyes Examined

23 Years in Tacoma

Main 7959

Ind. 3544

Dr. Torland

Uddannet ved Kræalis Universitet

201-2-3-4 Bitel Bldg.

(N. W. Cor. 2nd & Pike)

SEATTLE

Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8

Privat Telephone

Sunset East 6315

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Kilers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 332-A 2322
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

Luther College

En kristelig Skole for gutter.
Fireaarigt College Kursus
Fireaarigt Preparatory Kursus
Erfarne Lærere — Grundig Under-
visning — Samvittighedsfuld Til-
føj — Sund Velggenhed — Gode
Velformigheder — Billigt Ophold.
Graduenter fra anerkendte Akade-
mier og High Schools optages i
College Department, jaar fri Læ-
sning, kan indhente hvad de mangler
i Norsk og Latin. — Undervisning til
Undervisning i Sang og Musik,
Bokkeeping, Shorthand og Type-
writing. — Send efter katalog med
nærmere Oplysninger og Betingelser
C. A. Prens, Bestyrer
Decorah, Iowa.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Støt dem som abetterer i Herold.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER
TO MILLION DOLLARS

11th & Pacific
Aaben Lørdags Aftener

4 Procents aarlig Rente
ligger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chlberg, Pres.; W. H. Pringle,
V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; Modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wn.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmer og Dameassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

DRS. DOERRER & BLODGETT

DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Bedste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau

910-912 Syd Tacoma Ave.

Tacoma, Wash.

Main 7745

A-4745

Lien's Pharmacy

Skandinavisk Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7314

1102 Tacoma Ave

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses
Linier

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

John Holleque W. R. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

\$15

\$15

Take Elevator and Save \$10
Largest Display of Clothes at
One Price in Tacoma

\$15

ONE PRICE
ALWAYS

Herbst \$15 Suits are Ground-
Floor-Store \$25 Values
No High Rents

**Herbst Clothes
Shop.**

CLOTHES SHOP

2nd Floor National Realty Bldg.
Tacoma

\$15

\$15

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma

Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg.

Seattle

D.R. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om
Søndagene Hvide Aftale
Mn. 7471 Res. Mn. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 490
Residence 924 No. 1 St. Main 935
House calls made preferably out-
side of office hours.

**J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.**

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5198

Tacoma, Wash.